

Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı hangi özel amaçla kuruluyor?

Terörle mücadeleye ilişkin politika ve stratejileri geliştirmek ve bu konuda ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak üzere İçişleri Bakanlığı'na bağlı Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı'nın kurulmasını öngören tasarı TBMM Başkanlığı'na sunulmuştu.

□ Tasarıya göre, güvenlik kuruluşları ve ilgili kurumlar arasında terörle mücadele alanında gerekli koordinasyonu sağlamak, bu alandaki politika ve uygulamaları değerlendirmek amacıyla Terörle Mücadele Koordinasyon Kuruluna gerek duyulmuştu.

Kurul; İçişleri Bakanının başkanlığında, Genelkurmay İkinci Başkanı, Jandarma Genel Komutanı, MİT, Adalet, İçişleri ve Dışişleri Bakanlıkları müsteşarları, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü ve Sahil Güvenlik Komutanından oluşuyordu. Gerekliğinde gündemle ilgili diğer kurum ve kuruluş temsilcileri de toplantıya davet yetkisi bulunuyordu.

İçişleri Bakanının daveti üzerine toplanacak Kurulun gündemi, Kurul üyelerinin görüşleri alınarak İçişleri Bakanı tarafından belirleneceği ve Kurulun sekretarya görevinin Müsteşarlık tarafından yerine getirileceği belirtiliyordu.

94 kişilik kadroyla çalışacak

Müsteşarlık merkez teşkilatına; Müsteşar, 2 müsteşar yardımcısı, 6 daire başkanı olmak

üzere 94 kadro ihdas edileceği ve bu kadroların; hukuk müşaviri, uzman, çözümleyici, programcı, mütercim, veri hazırlama ve kontrol işletmeni, mühendis, istatistikçi, sosyolog, psikolog, antropolog gibi unvanlardan oluşacağı söyleniyordu.

Güvenlik politikaları ve sosyo-ekonomik politikaların uyumlu bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere illerde "İl Sosyal Etüt ve Proje Müdürlüğü" kurulacak ve bu nedenle İçişleri Bakanlığı taşra teşkilatına 81 atama yapılacak" deniyordu.

Müsteşarlığa; gerekli görüldüğünde görevleri ve hizmet süreleri belirtilmek kaydıyla Müsteşarın teklifi ve İçişleri Bakanının onayı ile özel ihtisas ve araştırma komisyonları kurma görevi de veriliyordu..

"Sözleşmeli personel ve yabancı uzman çalıştırılması" kafa karıştırıyor!

Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığında; müsteşar, müsteşar yardımcısı, I. Hukuk Müşaviri, daire başkanı, hukuk müşaviri, uzman, çözümleyici, programcı, mütercim, istatistikçi, mühendis, sosyolog, psikolog, antropolog ve veri hazırlama ve kontrol işletmeni kadrolarında, sözleşmeli personel çalıştırılabilecek. **Özel uzmanlık isteyen konularda kadro karşılığı olmaksızın, tam gün veya kısmi gün veya belli bir konu veya proje bazında, konu veya projenin süresi ile sınırlı olmak koşuluyla sözleşmeli personel ve yabancı uzman çalıştırılabilecek.** Ödenecek ücret, Müsteşarın teklifi üzerine Bakan onayı ile belirlenecek. Başbakanlık merkez teşkilatında sözleşmeli personelin yararlandığı ücret artışlarından Müsteşarlıkta çalışan sözleşmeli personel de aynı usul ve esaslara göre aynen yararlandırılacak. Söz konusu personele, Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında birer aylık sözleşme ücreti tutarında ikramiye ödenecek.

Üstün gayret ve çalışmaları sonucunda emsallerine göre başarılı çalışma yaptıkları tespit edilenlere Müsteşarın teklifi üzerine Bakan onayı ile Haziran ve Aralık aylarında birer aylık sözleşme ücreti tutarına kadar teşvik ikramiyesi verilebilecek.

Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığının çalışma usul ve esasları ile disiplin ve sicil işlemleri Müsteşarlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle düzenlenecek.

Müsteşarlık, kanunla belirlenen görevleri yerine getirirken, bakanlıklar, kurum ve kuruluşlarla işbirliği içerisinde çalışacak. Müsteşarlık tarafından istenen her türlü bilgi ve belge talebi, ilgili bakanlık, kurum ve kuruluşlar tarafından gecikmeksizin yerine getirilecek.

Örtülü ödenek

Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı, Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa tabi genel bütçeli bir idare olacak. Kanun kapsamında yürüttüğü ve gizlilik içeren işler için Müsteşarlık bütçesine, örtülü ödenek konulacak. Müsteşarlığın 2009 yılı harcamaları için gereken ödenek ihtiyacı, İçişleri Bakanlığınca karşılanacak. İçişleri Bakanlığının hazırlayacağı yönetmelikler, kanunun yayımı tarihinden itibaren 6 ay içerisinde yürürlüğe girecek.

İstihbarat değerlendirme merkezi

Terörle mücadele alanında oluşturulacak politika ve stratejiler ile alınacak tedbirlere esas olmak üzere, ilgili birimlerden stratejik istihbaratın alınması ve değerlendirilmesi amacıyla doğrudan Müsteşara bağlı "İstihbarat Değerlendirme Merkezi" oluşturulacak.

Bu çerçevede güvenlik kuruluşları ve istihbarat birimleri ile Dışişleri Bakanlığınca elde edilecek stratejik bilgi ve istihbarat bu merkezde toplanacak.

Terörle mücadeleye yönelik strateji belirlemek amacıyla ihtiyaç duyulan istihbari bilgiler; Genelkurmay Başkanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından Müsteşarlığa verilecek. Bu bilgiler doğrultusunda yapılacak analiz ve değerlendirmeler ilgili birimlerle paylaşılacak.

Müsteşarlık, Planlama ve Koordinasyon ve Sosyal Destek Daire Başkanlığı, Araştırma-Geliştirme Daire Başkanlığı, İletişim Daire Başkanlığı, Dış İlişkiler Daire Başkanlığı ana hizmet birimlerinden oluşacak.

İnsan Kaynakları ve Destek Hizmetleri Daire Başkanlığı adı altında yardımcı hizmet birimi bulunacak olan Müsteşarlığın, Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı, Hukuk Müşavirliği, Müsteşarlık Müşavirleri adı altında danışma hizmet birimleri bulunacak...

Şimdi, Kafaları karıştıran şu: Gerektiğinde ve uzmanlık isteyen işlerde sözleşmeli yabancı personel kullanılması” maddesi, acaba güvenliğimizin doğrudan CIA ve MOSSAD’a havale edilmesine bir kılıf mıydı?

Müsteşarlığın görevleri

Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı, terörle mücadele alanında şu görevleri yerine getirecek:

- "Politika ve stratejiler belirlenmesine yönelik çalışmalar yürütmek ve bu politika ve stratejilerin uygulamasını kolaylaştırmak,
- Güvenlik kuruluşları ve istihbarat birimlerinden gelen stratejik istihbaratı değerlendirmek ve ilgili birimlerle paylaşmak,
- Gerekli araştırma, analiz ve değerlendirme çalışmaları yapmak veya yaptırmak,
- Güvenlik kuruluşlarına ve ilgili kurumlara stratejik bilgi desteği vermek ve bunlar arasında koordinasyonu sağlamak,
- Kamuoyunu bilgilendirmek ve halkla iletişimi sağlamak,
- Uluslararası gelişmeleri Dışişleri Bakanlığı ve ilgili kurumlarla işbirliği içinde izlemek, değerlendirmek ve gerekli tedbirleri almak,
- İnceleme ve denetleme yapmak ya da yaptırmak."
- Müsteşarlığın, güvenlikle ilgili operasyonel bir görevi olmayacak.

Hezimet ve hıyanete zafer havası mı veriliyor?

"Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Prag dönüşü, sanki Azerbaycan-Ermenistan anlaşmazlığını bitirmiş gibi havalı davranıyordu. Oysa Azerbaycan Dışişleri Bakanı Elmar Memediyarov, Prag görüşmelerinde hiçbir ilerleme kaydedilemediğini açıklıyordu. Türkiye hani birinci lige çıkmıştı? Sözü dinlenen bir ülke olmuştu?.." sorularıyla yazısına devam eden Tercüman yazarı Sırrı Yüksel Cebeci, gelişmeleri "ümit fakirin ekmeği..."ne bağlıyordu.

Yazar Hazım ALTUNTAŞ
25 Haziran 2009

Türkiye, NATO Genel Sekreterliğine Danimarka Başbakanı Anders Fogh Rasmussen'in getirilmesine karşı çıkmıştı. En önemli sebep de, Rasmussen'in karikatür krizinde İslam'a tavrıydı. Ama ABD Başkanı Barack Obama araya girince, Türkiye'nin ağızına bir parmak bal çalındı ve iş tatlıya bağlandı. Rasmussen, İslam Dünyası'ndan özür dileyecekti. Roj TV kapatılacaktı. Genel Sekreter Yardımcılığına ve NATO'nun Afganistan misyonunun başına birer Türk getirilecekti. Rasmussen, bu şartlarla NATO Genel Sekreterliği koltuğuna oturdu ve İstanbul'da kaldığı otelde sabaha karşı esrarengiz şekilde kolunu kırdı, ama vaatlerin hiçbiri yerine getirilmedi. Yani Türkiye'ye açıkça oyun oynanıyordu.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Ali Babacan, zafer kazanmış komutan edasıyla yurda dönüyordu. Türkiye hani birinci lige çıkmıştı? Sözü dinlenen bir ülke olmuştu? Uluslararası ilişkilerde başarıdan başarıya koşuyordu?

17 Aralık 2004 tarihinde Avrupa Birliği ülkeleri Türkiye'nin katılma müzakerelerinin 3 Ekim 2005 tarihinde başlamasına karar verdiklerinde yer yerinden oynamıştı. AKP iktidarı, zafer şarkıları söylüyordu. Sanki AB'ye üye olmuştuk. Aradan beş yıl geçti. AB'den pek söz eden yok. Yol haritasında ve tüm başlıklarda tarama sürecinde hangi aşamaya gelindi? Başmüzakereci Egemen Bağış ne yapıyor? İddia edildiği gibi, 2013'te, yani dört yıl sonra AB'ye girmiş olacak mıyız? Fransa ve Almanya'nın muhalefetine rağmen...

Türkiye, Fransa ve Almanya'nın desteğini almadan AB'ye giremez. Tam üyelik yerine imtiyazlı ortaklık öneren Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, "Türkiye AB üyeliğini unutsun" diyor. Almanya Başbakanı Angela Merkel de Sarkozy'den beter sözler söyledi, "Türkiye ile imtiyazlı ortaklığa 'evet', AB üyeliğine 'hayır' diyoruz" dedi. Angela Merkel'in başkanlığını yaptığı Hıristiyan Demokrat Parti'nin Gençlik Kolu Başkanı Philipp Messfelder ise adeta kin kustu:

"Avrupa'nın ortak değerler temelinde kurulmasını istiyoruz. Türkiye'nin burada yeri yok!" Angela Merkel ve Messfelder konuşurlarken, Sarkozy de oradaydı. Hatta Messfelder, ortak tutumundan dolayı Sarkozy'e teşekkür bile etti. Siz bu kafa ile hâlâ Türkiye'nin AB'ye üye olacağını mı sanıyorsunuz? Ne zaman? 2013'te mi yoksa 2020'de mi?

Ümit fakirin ekmeği..." yedir yedir bitmiyordu!

"Tarihi fırsat" niye milletten gizleniyordu?

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül "Kürt meselesinde iyi gelişmeler olabilir" diyordu. "Cumhurbaşkanı tarihi fırsattan" söz ediyor, ama bunun ne olduğunu açıklamıyordu.

Acaba ortada sorunun çözümüne, terörün durmasına ve PKK'nın silah bırakmasına yönelik bir işaret mi var da "tarihi bir fırsattan" söz ediliyordu?

Böyle bir fırsat var ise bunun kamuoyundan neden saklandığını anlamak zordu. ABD'nin Irak'tan çekilme planlarının bir parçası olarak PKK sorununun halledileceği düşünülüyorsa, bunu bir "tarihi fırsat" yerine "tarihi fesat" olarak değerlendirilmesi gerekiyordu. Dışarıdan dayatılacak çözümlerin, bu coğrafyada hiçbir zaman işe yaramadığını biliyoruz çünkü. Sorun çözülecekse, bu Türkiye'nin ortaya koyacağı siyasi iradeyle çözülebilir. Ve bu irade her halükârda muhalefetin desteğiyle ortaya konmalıdır ki işe yarasın. Geniş kapsamlı bir demokratikleşme planının parçası olmadan, sadece terörü geçici olarak durdurmaya yarayacak "af" gibi önlemlerin de sorunun çözülmesine hizmet etmeyeceği zaten biliniyordu.

Bu nedenle Cumhurbaşkanı'nın sözünü ettiği "'tarihi fırsatı" açması bekleniyordu. Hükümet ne düşünüyor, ne planlıyor bunları da bilmeliyiz. Ve bunlar tepeden inme bir dayatma olarak ortaya konmamalıdır. Türkiye'nin sorunlarının çözüleceği yer TBMM'dir ve şu anda bu zeminde bir hazırlık da görünmüyordu. Bu sorunun günlük gelişmelere göre verilen demeçlerle çözemeyeceğimizi hatırlatmak ve artık toplumu oyalayıp aldatmayı bırakmak gerekiyordu.

Almanya modeli "Kürt açılımı" şeklinde yutturulmaya çalışılıyor!

Gül ve Erdoğan'ın "Kürt sorununda açılımlar olacak" ve "Kürt sorunu için tarihi fırsat" sözleri ile ilgili kulislere yeni Kürt açılımında "Almanya Modeli" üzerinde durulduğu konuşuluyordu.

Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantılarına da zaman zaman katılan üst düzey bir yetkili "Çok yakında bazı açılımlar olacak. Bunlar, Avrupa'daki Türkler için biz ne istiyorsak onları kapsıyor. Mesela oradaki Türkler kendi çocuklarına istedikleri ismi koyabiliyor, istediği dili öğrenmesini sağlıyor, kendi kültürlerini yaşıyorlar. Almanya'daki, Avusturya'daki Türklerin haklarını artık biz

de Kürt kökenli vatandaşlarımıza sağlamalıyız" diyordu. "Almanya Modeli" olarak nitelendirilen önerinin satır başları şöyleydi:

İSİM: Avrupa'daki Türkler, istedikleri isimleri koyabiliyorlar ancak Türkiye'deki Kürtler içinde "q, w, x" geçen isimleri kullanamıyor.

DİL: Avrupa'daki Türklerin kendi dillerini öğrenme hakkı var. Türklerin çocuklarına Almanca'nın yanı sıra bazı okullarda Türkçe eğitimi de veriliyor. Bu şekilde Türkiye'de Kürtçe'nin seçmeli ders olarak okutulması gündeme gelecek.

DİN: Almanya'daki Türklerin dini özgürlükleri var. Başta, Diyanet İşleri Türk İslam Birliği olmak üzere dini ibadetlerini örgütlenerek yapabiliyor.

ÖRGÜTLENME: Avrupa'daki Türklerin örgütlenme hakkı var, istedikleri derneğe üye olabiliyorlar, kendi dillerinde pankart taşıyabiliyorlar. Kürtler de aynı haklara sahip olacak.

TV: Türklerin Almanya ve AB ülkelerinde Türkçe yayın yapan radyo, televizyon ve gazeteleri bulunuyor. Aynı şekilde Kürtçe yayının önündeki engeller kaldırılacak.

Ne demişlerdi?

Cumhurbaşkanı Gül, Prag'a hareket ederken yaptığı açıklamada, "'Sadece dış politika bağlamında değil, içeride terör açısından da bu fırsat yılı kaçırılmamalıdır. 2009'da ana sorunlarda adım atmalıyız" buyurmuşlardı. Ardından dönüş yolunda gazetecilere, "İyi gelişmeler olması lazım. Herkes, işin çok daha farkında. Böyle bir ortamda iyi şeyler olur. Bu fırsatın kaçmaması lazım" ifadesini kullanmıştı. Radikal Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İsmet Berkan, Başbakan Erdoğan ile yaptığı 1 saatlik görüşmenin ardından şunları yazmıştı: "Daha önce Kürt sorununun kültürel ve kimlik boyutunda çok kapalı durduğu konuları daha fazla konuşulabilir bulmaya başladığı izlenimine de sahibim Başbakan'ın. Bazı sembolik adımlar, mesela Kürtçe ismi değiştirilen köy, mezra vs. isimlerinin geri verilmesi gibi konularda adımlar gelebilir, aynı şekilde yerel TV'lerdeki Kürtçe yayın saati kısıtlaması da gözden geçirilebilir." Bu şifreli ve şaibeli girişimler, aslında Türkiye Kürdistan'ını oluşturma'nın hukuki adımlarıydı.

Türkiye, Kürt meselesini tartışırken Taraf, barış yolundaki en pratik güven arttırıcı önlemleri soruyor. Sözde uzmanlar ise “kendi küçük etkisi büyük” adımları sıralıyor!.

İşte o öneriler:

- Başbakan DTP lideri Türk ile görüşmekten kaçınmasın..
- Kürtçe yer isimleri serbest bırakılsın.
- Yasaklı ekim alanları tarıma açılsın.
- Cezaevlerindeki görüşte Kürtçe yasağı kalksın.
- Korucu alımı durdurulsun, hatta koruculuk kaldırılsın.
- Kürt basını üzerindeki baskılar kalksın.
- Üniversitelerde Kürt Enstitüleri kurulsun ve yaygınlaşsın.
- Üniversitelerde seçmeli Kürtçe dersi konulsun
- TRT Şeş'e yasal güvence sağlansın.
- Seçimde Kürtçe siyasi propagandanın önü açılsın.
- Kürtçe vaaz serbest yapılsın.
- Öcalan'ın cezaevi koşulları iyileştirilip uygunlaştırılsın.
- Devlet tiyatrolarında Kürtçe oyun sergilemeye başlansın.
- Arıcıların güvenlik gerekçesiyle yer değiştirilmesinin engellenmesi durdurulsun
- Dağlardaki 'milliyetçi sloganlar' silinip kazınsın.
- Bölgeye Kürtçe bilen personel atansın.
- 12 Eylül döneminde Diyarbakır Cezaevi'ndeki işkenceler için devlet özür dileyip (PKK ile barışsın).
- Operasyonlarda ölen PKK'lıların cenazeleri ailelerine verilsin.
- TSK Operasyonlara ara versin, PKK da mayınlı tuzaklar kurmayı ve saldırıları bıraksın.
- Bölgedeki mayınların temizlenmesi hızlandırılsın.
- Terör ve Terörle Mücadele'den doğan zararların karşılanması hakkındaki kanuna başvuru süresi uzatılsın.

Sorosçu TESEV'den 'Yol Haritası' geliyor!

TESEV Demokratikleşme Programı'nın yürüttüğü Kürt Sorunu Projesi kapsamında, Aralık 2008'de yayımlanan “Kürt Sorununun Çözümüne Dair bir Yol Haritası: Bölgeden Hükümete Öneriler” raporunda özetle şunlara yer vermişti:

- Ülke içi ve sınır ötesi bütün operasyonlar bir an önce durdurulmalıdır.

- PKK militanlarının silahlarını bırakmasını teşvik edecek bir yasal düzenleme yapılmalıdır. Böylesi bir yasa hazırlanırken geçmişteki hatalar tekrar yapılmamalıdır.
- Anayasa ile Milli Eğitim Temel Kanunu değiştirilerek tüm eğitim kurumlarında Kürtçenin ikinci dil veya seçmeli dil olarak kullanılabilmesinin önü açılmalıdır.
- Çocuk yoksulluğunun en önemli boyutu olan beslenme sorununu hafifletmek amacıyla okullarda en azından bir öğün ücretsiz sıcak yemek dağıtılmalıdır.
- İlköğretim okullarında her hafta yapılan törenlerde okutulan ve "Türküm, doğrudum" diye başlayan ant kaldırılmalıdır.
- Devlet, genel olarak topluma, özel olarak Kürt halkına yönelik en azından bir özür borcu olduğunu unutmamalıdır.
- Tarafsız, bağımsız bir hakikatleri araştırma komisyonu oluşturulmalıdır.

Evet, Taraf Gazetesiyle, TESEV'in aynı Siyonist odaklarca beslenip bilgilendirildiği açıkça sırtıyor! Ve bu Dış Güçlere hıyanet pezevenliği yapanlar, açıkça TSK'ya savaş açmış bulunuyor!

Ve karanlık kafalı kiralık Aydınlar yol gösteriyor!

Mehmet Altan (Akademisyen): Yerleşim birimlerine Kürtçe adları iade etmek gerekir. Genel affın başlatılması lazım. Anayasanın 66. maddesindeki 12 Eylül vatandaşlık tanımını bir ırka dayandırmadan yapmak gerekir. Barajın düşürülmesi olabilir. Bir şekilde DTP'nin de Türkiye halkının iki buçuk milyonunun oyuyla gelen bir olup, buna karşı özenli davranmak olabilir. Kürtçe seçmeli ders olabilir her tarafta. Kürdoloji olabilir. Devletin, Kürt dilinin ve Kürt kültürünün önünü açacak pratik etkin önlemler geliştirmeli.

Ali Bulaç (Yazar): 25 yıldır süren bir çatışma ortamı var. Sivil siyasetin tamamıyla insiyatif alması gerekir. Fakat bunu siyasiler tam olarak yapamıyorlar. PKK ve asker arasında insanlar sıkışıp kalıyorlar. Diyalog çok önemli. Geliştirilmesi lazım. Başbakan Ahmet Türk'ün elini sıkımsıyor ve konuşmuyor. Meşru bir partinin lideri olarak görülmeli. Bir görevde aydınlara düşüyor. Kürt sorununa müdahil olan tarafların sorunu geniş bir yelpazede tartışılmalı.

Ümit Fırat (Yazar): Hasan Cemal'in Murat Karayılan'la yaptığı röportajda yaptığı bazı açıklamalar var. Bu açıklamalara ilk olumlu cevabı da Gül'ün Hasan Cemal'i köşke davet etmesi ile gördük. Bunlar iyiye gidiş işaretleridir. Türkiye'de Kürt meselesinin çözümü konusunda söylenmemiş bir şey yok. Mesele bunların hayata geçireceği zeminlerin olmasıdır. PKK bu süreçte kendi örgütünü kontrol ettiğini ortaya koymalıdır.

Mithat Sancar (Akademisyen): İlk önce cumhurbaşkanı, hükümetin ve genelkurmayın bir araya gelip PKK'nın silah bırakması için elverişli şartların bir ortaya koyması gerekir. Silah bırakma sürecine PKK'nın da doğrudan dahil edilmesi gerekir. Koruculuk sisteminin aşamalıda olsa bitirileceğine dair bir planın da hazırlanması gerekir. Yerel radyo ve televizyonlarda Kürtçe üzerindeki baskıların kaldırılması gerekiyor.

Murat Çelikkan (Yazar): Toplumsal uzlaşma ve barış için savaş, militarizm, biz ve ötekiler dilinden vazgeçilsin. Siyasiler, devlet görevlileri olmak üzere cumhurbaşkanı, genelkurmay başkanı, hükümet üyeleri başkanları barış, uzlaşma ve demokratik çözüm için kamuoyunu hazırlamak adına sürekli açıklama yapsın. Böyle bir uzlaşmanın sağlanabilmesi için bir genel af konusunda ne yapılabileceği ciddi bir biçimde tartışılsın.

Fuat Keyman (Akademisyen): Devletin inandırıcı olması için Kürt sorununun varlığını kimlik sorunu olarak gördüğünü ilan etmesi gerekiyor. Başbuğ'un bahsettiği dağdan indirme planının başlaması gerekiyor. İşsizlik ve yoksulluk, kimlik talepleri, anadil hakkı ve birinci sınıf vatandaşlık ile bölgedeki silahların susması sürecin normale dönmesi gibi sosyal adalet boyutlarının irdelenmesi gerekir. Bunun için bölgedeki aktörler devreye girmelidir. Erbil'deki benzeri bir konferansın Türkiye'de de yapılması bu anlamda önemlidir.

Nevzat Çiçek (Gazeteci): PKK silahı bıraktığını teyit etmeli ve ordu operasyonları durdurmalı. Kürtçe'nin kullanımıyla ilgili yasaklar kaldırılmalı, Öcalan'ın durumu ile ilgili bir iyileştirme yapılmalı.

